

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปฏิบัติ ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ

Factors affecting the success of basic educational policy implementation in
Chaiyaphum provincial local administration organizations.

สมปอง สุวรรณภามา¹

หจวณ ชูเพ็ญ²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 273 คน เลือกตัวอย่างโดยใช้เทคนิคการเลือกตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปฏิบัติ ได้แก่ มาตรฐานของนโยบาย ความสอดคล้องของการปฏิบัติ ระบบการบริหารงาน ทัศนคติของครูและผู้บริหารสถานศึกษา และการพัฒนาบุคลากร ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการรับโอนโรงเรียนมีจำนวน 8 ปัจจัย ได้แก่ มาตรฐานของนโยบาย ทัศนคติของครูและผู้บริหารสถานศึกษา งบประมาณ วัตถุประสงค์ของนโยบาย ความสอดคล้องของการปฏิบัติ โครงสร้างองค์กร ระบบการบริหารงาน และความร่วมมือของบุคลากรระหว่างสถานศึกษากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้นผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิจึงควรประยุกต์ใช้ปัจจัยเหตุดังกล่าวเป็นเครื่องมือเพื่อยกระดับความสำเร็จในการนำนโยบายการศึกษาไปปฏิบัติ

คำสำคัญ: นโยบายการศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

This research aimed to study factors affecting the success of basic educational policy implementation in local administrative organizations of Chaiyaphum province. The total 273 of personnel in local administrative organizations in Chaiyaphum province were used as the sample. The sample was selected by using stratified random sampling technique. Data was collected by using questionnaires and analyzed by using multiple regression. The research results revealed that factors influencing the success of basic educational policy implementation in local administrative organizations in Chaiyaphum province were the standard of policy, consistency of performance, administration system, attitudes of teachers and school administrators, and personnel development while the factors influencing the success of the school

¹ ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

² อาจารย์ประจำหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาด้านการจัดการ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

transfer were standard of policy, attitude of teachers and school administrators, budget, objective, consistency of operation, organizational structure, administration system, and cooperation. Therefore, those factors should be applied by the administrators of local administrative organizations in Chaiyaphum province in order to increase the success of basic educational policy implementation.

Keywords: educational policy, local administrative organizations

ความเป็นมาของปัญหา

การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนาบุคคลซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่ายิ่งกว่าทรัพยากรใด ๆ คุณภาพของบุคคลเป็นสิ่งสำคัญต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศ การจัดการศึกษาเป็นหน้าที่หลักของรัฐบาลที่จะต้องจัดบริการให้แก่ประชาชนทุกคนในชาติ ดังนั้น การที่จะดูคุณภาพการศึกษาจึงดูที่คุณภาพ คนที่เป็นผลผลิตของการจัดการศึกษา แต่อย่างไรก็ตามในสถานการณ์ปัจจุบันที่สถานศึกษาส่วนใหญ่ยังมีความเหลื่อมล้ำและแตกต่างกันมากทั้งในด้านงบประมาณ คุณภาพ บุคลากร หรือแม้แต่ปัจจัยนำเข้า คือ นักเรียนที่รับเข้าเรียน รวมทั้งปัจจัยเอื้ออื่น ๆ เช่น ความร่วมมือของกรมการสถานศึกษาการสนับสนุนจากชุมชน หน่วยงานหรือองค์กรที่อยู่ใกล้เคียงสถานศึกษาและการติดตามช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหรือหน่วยงานต้นสังกัดเหล่านี้ย่อมมีผลกระทบต่อคุณภาพการจัดการศึกษาบ้างไม่มากนัก นอกจากนี้ สถานศึกษาในปัจจุบันยังมีอิสระในการบริหารจัดการศึกษาด้วยตนเอง มีการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเอง ย่อมส่งผลกระทบต่อคุณภาพผู้เรียนและคุณภาพการบริหารจัดการที่แตกต่างกัน

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับ พุทธศักราช 2540 และฉบับพุทธศักราช 2550 ซึ่งถือเป็นกฎหมายแม่บทของประเทศไทย ได้ก่อให้เกิดการ

เปลี่ยนแปลงในหลาย ๆ ด้านขึ้นในการบริหารประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารกิจการบ้านเมืองของตนเอง ทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ข้างต้น รัฐบาลจึงได้กำหนดเป็นนโยบายเรื่องการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น โดยประกาศเป็นพระราชบัญญัติกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พุทธศักราช 2542 ในครั้งนี้

การได้ทราบปัจจัยแห่งความสำเร็จดังกล่าวจะช่วยให้ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการในแนวทางที่จะทำให้เกิดความสำเร็จในการนำนโยบายการศึกษาไปปฏิบัติ

จากสภาพปัญหาและด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะศึกษาปัจจัยที่เป็นส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของนโยบายการจัดการศึกษาและความสำเร็จในการรับโอนการจัดการศึกษาของศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ รวมทั้งแนวทางในการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการศึกษาไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสหสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จในการนำนโยบายการศึกษาขึ้นพื้นฐานไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิกับ

ปัจจัยการสนับสนุนนโยบาย สมรรถนะองค์กร และ
สาระของนโยบาย

2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ
ความสำเร็จในการนำนโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐานไป
ปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ

3. เพื่อศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหา
เกี่ยวกับการนำนโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปฏิบัติ
ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่
ผู้บริหารและพนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
จังหวัดชัยภูมิซึ่งสามารถจำแนกได้เป็น 7 กลุ่ม คือ (1)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบล/นายกเทศมนตรี (2)
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล/ปลัดเทศบาล (3)
หัวหน้างานวิเคราะห์นโยบายและแผน (4) หัวหน้างาน
การคลัง (5) หัวหน้างานโยธา (6) หัวหน้าสำนักปลัด
และ (7) หัวหน้ากองการศึกษา เนื่องจากองค์การบริหาร
ส่วนตำบล/เทศบาลตำบลในเขตพื้นที่จังหวัดชัยภูมิมี
จำนวน 122 แห่ง ประชากรที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลใน
องค์การบริหารส่วนตำบล/เทศบาลตำบลแต่ละแห่งจึงมี
จำนวนรวม 7 คน ดังนั้น ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้
จึงมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 854 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่บุคลากร
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ ซึ่ง
ประกอบด้วยนายกองค์การบริหารส่วนตำบล/
นายกเทศมนตรี ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล/
ปลัดเทศบาล หัวหน้างานวิเคราะห์นโยบายและแผน
หัวหน้างานการคลัง หัวหน้างานโยธา หัวหน้าสำนัก
ปลัด และหัวหน้ากองการศึกษาจำนวน 273 คน
กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane (1973)

และเลือกตัวอย่างโดยใช้เทคนิคการเลือกตัวอย่างแบบ
แบ่งชั้นภูมิ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่
แบบสอบถาม มาตราวัดของประเด็นคำถามเป็นแบบ
Likert scale จำนวน 5 ระดับ โดยที่ 5 หมายถึง มาก
ที่สุด และ 1 หมายถึง น้อยที่สุด ผู้วิจัยได้ตรวจสอบ
คุณภาพของแบบสอบถามโดยใช้ดัชนี IOC (Item-
Objective Congruence Index) และโดยใช้ค่า
สัมประสิทธิ์แอลฟาของ ครอนบาค (Cronbach
alpha coefficient)

การรวบรวมข้อมูล

ในขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำ
หนังสือขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามโดยมี
คณบดีคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏชัยภูมิเป็นผู้ลงนามในหนังสือดังกล่าว เหตุผลที่
ผู้วิจัยได้ให้มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิออกหนังสือขอ
ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม เนื่องจาก
มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิเป็นหน่วยงานต้นสังกัดของ
ผู้วิจัยและประชากรที่ศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตให้บริการ
ทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

ในการลงพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ลง
พื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยการนำ
แบบสอบถามไปส่งมอบให้กับองค์การบริหารส่วน
ตำบล/เทศบาลตำบลแต่ละแห่งแล้วจึงนัดหมายวันเวลา
ในการไปปรับแบบสอบถามคืนและผู้วิจัยได้เดินทางปรับ
แบบสอบถามคืนตามวันเวลาที่นัดหมาย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้
ตอบแบบสอบถาม จะวิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ
(Percentage)

2. ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุน

นโยบาย สาระของนโยบาย สมรรถนะขององค์กร และความสำเร็จของการนํานโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปฏิบัติ จะวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

3. ในการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนํานโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ จะวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise multiple regression)

4. แนวทางในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการนํานโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ จะวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนํานโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ” มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ 3 ประการ สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตัวแปรที่ศึกษามีจำนวน 13 ตัวแปร จำแนกเป็นความสำเร็จในการนํานโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปฏิบัติ จำนวน 2 ตัวแปร ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขึ้นตามวัตถุประสงค์ของนโยบายการศึกษา ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนํานโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปฏิบัติจำนวน 11 ตัวแปร ประกอบด้วยปัจจัยด้านการสนับสนุนนโยบายจำนวน 3 ปัจจัย ได้แก่ ความร่วมมือของบุคลากรระหว่างสถานศึกษากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทักษะคติของครูและผู้บริหารสถานศึกษา และการพัฒนาบุคลากรปัจจัยด้านสมรรถนะองค์กรจำนวน 5 ปัจจัย ได้แก่ โครงสร้างองค์กร งบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ ระบบการบริหารงาน และปัจจัย

ด้านสาระของนโยบายจำนวน 3 ปัจจัย ได้แก่ วัตถุประสงค์ของนโยบาย มาตรฐานของนโยบาย และความสอดคล้องของการปฏิบัติ ซึ่งได้จากการประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดของ Van Horn and Van Meter (1975) และ วรเดช จันทรร (2551) จะเห็นได้ว่าตัวแปรที่ศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากมีจำนวน 1 ตัวแปร ได้แก่ ประสิทธิภาพของนโยบายการศึกษา ความสำเร็จในการรับโอนการจัดการศึกษาโครงสร้างองค์กร ส่วนงบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ ระบบการบริหาร ความร่วมมือทัศนคติของครูและผู้บริหารสถานศึกษา การพัฒนาบุคลากร วัตถุประสงค์ มาตรฐานของนโยบาย และความสอดคล้องของการปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของนโยบายการศึกษา

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของนโยบายการศึกษา (EFFE) มีจำนวน 5 ปัจจัย ได้แก่ มาตรฐานของนโยบาย ($\beta_1 = 0.13, t = 6.76$) ความสอดคล้องของการปฏิบัติ ($\beta_2 = 0.19, t = 4.26$) ระบบการบริหารงาน ($\beta_3 = 0.24, t = 4.82$) ทักษะคติของครูและผู้บริหารสถานศึกษา ($\beta_4 = 0.09, t = 2.89$) และการพัฒนาบุคลากร ($\beta_5 = 0.07, t = 2.25$) โดยจะเห็นได้ว่าทั้ง 5 ปัจจัยมีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิผลของนโยบายการศึกษา

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการรับโอนการจัดการศึกษา

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการรับโอนการจัดการศึกษา (EDTR) มีจำนวน 8 ปัจจัย ได้แก่ มาตรฐานของนโยบาย ($\beta_1 = 0.41, t = 3.50$) ทักษะคติของครูและผู้บริหารสถานศึกษา ($\beta_2 = 0.45, t = 6.10$) งบประมาณ ($\beta_3 = 0.21, t = 2.59$) วัตถุประสงค์ของ

นโยบาย ($\beta_4 = -0.40, t = -3.46$) ความสอดคล้องของการปฏิบัติ ($\beta_5 = 0.30, t = 2.80$) โครงสร้างองค์กร ($\beta_6 = -0.15, t = -2.22$) ระบบการบริหารงาน ($\beta_7 = 0.24, t = 2.39$) และความร่วมมือความร่วมมือของบุคลากรระหว่างสถานศึกษากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ($\beta_8 = -0.21, t = -2.22$) จะเห็นได้ว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อความสำเร็จในการรับโอนการจัดการศึกษามีจำนวน 5 ปัจจัยได้แก่ มาตรฐานของนโยบาย ทศนคติของครูและผู้บริหารสถานศึกษางบประมาณ ความสอดคล้องของการปฏิบัติ และระบบการบริหารงาน ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลเชิงลบต่อความสำเร็จในการรับโอนการจัดการศึกษามีจำนวน 3 ปัจจัยได้แก่ วัตถุประสงค์ของนโยบาย โครงสร้างองค์กร และความร่วมมือของบุคลากรระหว่างสถานศึกษากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

อภิปรายผล

ผลจากการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนํานโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ความร่วมมือของบุคลากรระหว่างสถานศึกษากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นปัจจัยที่มีส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการนํานโยบายการศึกษาไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับสถานศึกษาทำให้ทั้งสองฝ่ายมีความรู้ความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับเจตนารมณ์ของกฎหมายเกี่ยวกับการนํานโยบายการศึกษาไปปฏิบัติ ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ความรู้ และประสบการณ์ มีการวางแผนร่วมกัน และแสวงหาแนวทางแก้ไขปัญหการจัดการศึกษา

ร่วมกัน ผลการวิจัยครั้งนี้มีสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วรเดช จันทรร (2543) ซึ่งได้ศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการนํานโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไปปฏิบัติ ตามแนวคิดของลักษณะปัญหาในการนํานโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ งานวิจัยของทองใบ สุดชาติ (2536) ซึ่งได้ศึกษาการนํานโยบายของวิทยากรไปปฏิบัติ: กรณีศึกษา สหวิทยาลัยอีสานใต้ และแนวคิดทฤษฎีของ Edwards (1980) ซึ่งกล่าวว่า การติดต่อสื่อสาร ทรพยากร การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน โครงสร้างระบบราชการ และความสลับซับซ้อนเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการนํานโยบายไปปฏิบัติ

ทัศนคติของครูและผู้บริหารสถานศึกษา

เป็นปัจจัยที่มีส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการนํานโยบายการศึกษาไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า ทัศนคติเชิงลบของครูและผู้บริหารสถานศึกษานำไปสู่การคัดค้านเกี่ยวกับการโอนสถานศึกษาไปสู่สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตรงกันข้าม ถ้าครูและผู้บริหารสถานศึกษามีทัศนคติเชิงบวก ย่อมเป็นเหตุทำให้ครูและผู้บริหารสถานศึกษาเต็มใจที่จะโอนไปอยู่ในสังกัดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะเห็นได้ว่าผลการวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Paul Berman (1978) ซึ่งได้ศึกษาเกี่ยวกับการแสวงหาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการนํานโยบายนวัตกรรมที่รัฐบาลกลางได้สนับสนุนให้ท้องถิ่นไปปฏิบัติ ผลการศึกษาของ อาคม ใจแก้ว (2533) ซึ่งได้ศึกษาการนํานโยบายไปปฏิบัติในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้: ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จ และสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ Scheirer (1987)

การพัฒนาบุคลากร เป็นปัจจัยที่มีส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการนํานโยบายการศึกษาไปปฏิบัติใน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นทรัพยากรที่สำคัญซึ่งมีผลต่อความสามารถในการนํานโยบายการศึกษาไปปฏิบัติรวมทั้งมีผลทำให้ครูและผู้บริหารสถานศึกษามีความรู้สึกเชื่อมั่นในความรู้ความสามารถและศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะเข้ามาดูแลครูและผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งส่วนมากเป็นบุคคลที่มีการศึกษาสูง จึงต้องการผู้บังคับบัญชา ผู้กำกับดูแล หรือเพื่อนร่วมมือร่วมที่มีความรู้ความสามารถทัดเทียมกันเพื่อเข้ามาดูแลการจัดการศึกษาให้เป็นไปในทิศทางที่ครูและผู้บริหารสถานศึกษาต้องการ จะเห็นได้ว่าผลการศึกษาค้นคว้า สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เสกสรรค์ นิสัยกล้า (2550) ซึ่งได้ศึกษาการนํานโยบายธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ กรณีศึกษากรุงเทพมหานคร และสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ Berman and McLaughlin (1977) Paul Berman (1978)

โครงสร้างองค์กร เป็นปัจจัยที่มีส่งผลต่อความสำเร็จของการนํานโยบายการศึกษาไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าโครงสร้างองค์กรที่มีความชัดเจนย่อมทำให้เกิดความชัดเจนเกี่ยวกับนโยบาย การมอบหมาย มอบหมาย บุคลากรที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานด้านการศึกษา งบประมาณที่จะได้รับการจัดสรรเพื่อใช้ในการจัดการศึกษา ผลการวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุนิตดา เทคนิยม (2541) ซึ่งได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนํานโยบายการวางแผนครอบครัวไปปฏิบัติผลการศึกษาของ Robert R.R. (1979) ซึ่งได้ทำการศึกษาถึงปัญหาที่ทําให้นโยบายความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยของรัฐกับกรมสวัสดิการสังคมในประเทศสหรัฐอเมริกาล้มเหลวลง และผลการศึกษาของพรชัย ชูชัยวุฒิพงศ์ (2549) ซึ่งได้

ศึกษาการนํานโยบายการศึกษาด้านอาชีพไปปฏิบัติกรณีศึกษาโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก)

งบประมาณ เป็นปัจจัยที่มีส่งผลต่อความสำเร็จของการนํานโยบายการศึกษาไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า งบประมาณเป็นปัจจัยขับเคลื่อนให้การจัดการศึกษาสามารถดำเนินไปได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ การขาดแคลนงบประมาณย่อมทําให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ยินดีเต็มใจที่จะจัดการศึกษา และไม่สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพโดยทั่วไป การจัดการศึกษาต้องอาศัยงบประมาณจำนวนมาก เพื่อจ่ายเป็นเงินเดือนค่าจ้างบุคลากรทางการศึกษา ก่อสร้างอาคารสถานที่ ซื้อวัสดุอุปกรณ์ และครุภัณฑ์ทางการศึกษา รวมทั้งเพื่อใช้ในการทํากิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการศึกษา ดังนั้น งบประมาณจึงมีความสำคัญต่อการนํานโยบายการศึกษาขึ้นพื้นฐานไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผลการวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กล้า ทองขาว (2534) ซึ่งได้ศึกษาปัญหาของการนํานโยบายธรรมาภิบาลเพื่อการรู้หนังสือแห่งชาติ และผลการศึกษาของพรชัย ชูชัยวุฒิพงศ์ (2549) ซึ่งได้ศึกษาการนํานโยบายการศึกษาด้านอาชีพไปปฏิบัติ กรณีศึกษาโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก)

บุคลากร เป็นปัจจัยที่มีส่งผลต่อความสำเร็จของการนํานโยบายการศึกษาไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ เพราะว่าเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะต้องมีจำนวนเพียงพอในเชิงปริมาณ มีบทบาทหน้าที่ที่ชัดเจนได้รับมอบหมายงานด้านการศึกษาที่ชัดเจน ในด้านคุณภาพ บุคลากรโดยรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องมีวุฒิการศึกษาสูง ต้องมีความรู้ และคุณธรรมในการบริหารงาน ซึ่งปัจจัย

เหล่านี้ไปสู่การสร้างเชื่อมั่นแก่ครู ผู้บริหาร สถานศึกษา และประชาชนโดยทั่วไป เมื่อบุคลากรของ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีจำนวนเพียงพอและมี คุณภาพเพียงพอจะทำให้การนำนโยบายการศึกษาไป ปฏิบัติประสบความสำเร็จตามความคาดหวัง ผลการวิจัยดังกล่าวนี้มีความสอดคล้องกับผลการศึกษา ของ ทองใบ สุดชาติ (2536) ซึ่งได้ศึกษา การนำ นโยบายของวิทยากรไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาสหวิทยาลัย อีสานใต้ ผลการศึกษาของ เสกสรรค์ นิสัยกล้า (2550) ซึ่ง ได้ศึกษาการนำนโยบายธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ กรณีศึกษากรุงเทพมหานคร

วัตถุประสงค์ เป็นปัจจัยที่มีส่งผลต่อ ความสำเร็จของการนำนโยบายการศึกษาไปปฏิบัติใน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ สาเหตุที่เป็น เช่นนี้เพราะว่า วัตถุประสงค์รวมถึงครุภัณฑ์เป็นปัจจัยที่ ส่งเสริมสนับสนุนให้การปฏิบัติงานขององค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ รวมทั้งทำให้การปฏิบัติงานบรรลุวัตถุประสงค์ ดังนั้น วัตถุประสงค์จึงมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการนำ นโยบายการศึกษาไปปฏิบัติ ผลการวิจัยครั้งนี้มีความ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พรชัย ชูชัยวุฒิพงศ์ (2549) ซึ่งได้ศึกษา การนำนโยบายการศึกษาด้าน อาชีพไปปฏิบัติ กรณีศึกษาโรงเรียนฝักอาชีพร กรุงเทพมหานคร (บางรัก) ผลการศึกษาของทองใบ สุด ชาติ (2536) ซึ่งได้ศึกษาการนำนโยบายของวิทยากรไป ปฏิบัติ: กรณีศึกษาสหวิทยาลัยอีสานใต้ และสอดคล้อง กับแนวคิดทฤษฎีของ Berman and McLaughlin (1976) และ Paul Berman (1978)

ระบบการบริหารงาน เป็นปัจจัยที่มีส่งผลต่อ ความสำเร็จของการนำนโยบายการศึกษาไปปฏิบัติใน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ สาเหตุที่เป็น เช่นนี้เพราะว่า การบริหารงานที่เป็นระบบย่อมทำให้เกิด

การสื่อสารที่ชัดเจนระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ และ บุคลากรฝ่ายต่าง ๆ ในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น นอกจากนี้ ระบบการบริหารที่มีความชัดเจนทั้งในด้าน นโยบาย บุคลากร งบประมาณ การวางแผน การนำ แผนไปปฏิบัติ และการประเมินผลการปฏิบัติงานย่อม ทำให้องค์กรได้ทราบสารสนเทศสำหรับนำไปปรับปรุง แก้ไขระบบการบริหารงานให้ดียิ่งขึ้น ผลการวิจัย ดังกล่าวนี้มีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของ มนต์ ชัย สงษ์ประชา (2547) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการนำ นโยบายจัดเก็บขยะกรุงเทพมหานครไปปฏิบัติ: ศึกษา เฉพาะกรณีเขตหนองจอก เขตลาดกระบัง เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาของ ทองใบ สุดชาติ (2536) ซึ่งได้ศึกษาการนำนโยบายของวิทยากรไป ปฏิบัติ: กรณีศึกษาสหวิทยาลัยอีสานใต้ และผล การศึกษาของ Robert R. Sebling (1977) ทำการศึกษาถึงปัญหาที่ทำให้นโยบายความร่วมมือ ระหว่างมหาวิทยาลัยของรัฐกับกรมสวัสดิการสังคมใน ประเทศสหรัฐอเมริกาล้มเหลวลง

วัตถุประสงค์ของนโยบาย เป็นปัจจัยที่มี ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการศึกษาไป ปฏิบัติในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า วัตถุประสงค์ของนโยบาย เป็นสิ่งที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้กำหนดไว้โดย อธิบายให้ทราบว่าองค์กรต้องการจะให้เกิดผลลัพธ์อะไร จากการดำเนินงาน เมื่อมีการระบุวัตถุประสงค์ของการ ดำเนินงานไว้ชัดเจนย่อมทำให้มีการจัดสรรงบประมาณ บุคลากร วัตถุประสงค์ เพื่อทำให้เกิดผลลัพธ์ตาม วัตถุประสงค์ ดังนั้น ความชัดเจนของวัตถุประสงค์จึง ส่งเสริมสนับสนุนให้การนำนโยบายการศึกษาประสบ ความสำเร็จ จะเห็นได้ว่าผลการวิจัยครั้งนี้มีความ สอดคล้องกับผลการศึกษาของกิตติ บุญนาค (2536) ซึ่งได้ศึกษาการนำนโยบายภาษีมูลค่าเพิ่มไปปฏิบัติใน

โรงเรียนระดับชั้นหนึ่ง และโรงเรียนระดับชั้นสองในต่างจังหวัดจำนวนหนึ่ง ผลการศึกษาของ Attewell, Paul and Gerstein, Dean R. (1979) ซึ่งได้ทำการศึกษาค้นคว้าถึงความล้มเหลวของการนำนโยบายการบำบัดผู้ติดยาเสพติดไปปฏิบัติในประเทศสหรัฐอเมริกา และสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ Paul Berman (1978)

มาตรฐานของนโยบาย เป็นปัจจัยที่มีส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการศึกษาไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะว่า นโยบายที่มีลักษณะมาตรฐานชัดเจน เกิดจากการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย ย่อมเป็นนโยบายที่มีทุกคนให้ความสำคัญและพยายามจะทำให้เกิดประสิทธิภาพ คุณภาพ และประสิทธิผล นโยบายเป็นสิ่งที่บ่งชี้ถึงแนวทางการดำเนินงานขององค์กรว่าต้องการที่จะทำอะไร อย่างไร นโยบายจึงเป็นเครื่องมือการบริหารที่สำคัญขององค์กรและทำให้องค์กรมีการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ที่ได้กำหนดไว้ จะเห็นได้ว่าผลการวิจัยครั้งนี้มีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Van Meter, Donald S. and Van Horn, Carl E. (1975) และ Wescher, Louis F. (1982)

ความสอดคล้องของการปฏิบัติ เป็นปัจจัยที่มีส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการศึกษาไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าเมื่อองค์กรได้กำหนดนโยบายไว้ชัดเจนแล้ว หากบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการบริหารงานให้สอดคล้องกับนโยบายที่ได้กำหนดไว้ย่อมทำให้นโยบายขององค์กรเกิดผลลัพธ์ตามที่ต้องการ ตรงกันข้าม เมื่อกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการศึกษาไว้แล้ว หากผู้ปฏิบัติไม่ได้ปฏิบัติให้สอดคล้องกับนโยบายหรือไม่ก็นำนโยบายไปปฏิบัติ ความสำเร็จในการนำนโยบายการศึกษาไปปฏิบัติย่อมไม่เกิดขึ้น ดังนั้น

ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติต้องแน่ใจว่าสิ่งที่นำไปปฏิบัติมีความสอดคล้องกับนโยบายขององค์กร ผลการวิจัยดังกล่าวนี้มีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของ เสาวณีย์ มุราชัย (2549) ซึ่งได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไปปฏิบัติ และสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของ Larson (1980) และ Williams (1971)

อย่างไรก็ตาม ผลจากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ปัจจัยเหตุจำนวน 3 ปัจจัยต่อไปนี้คือวัตถุประสงค์ของนโยบาย โครงสร้างขององค์กร และความร่วมมือความร่วมมือของบุคลากรระหว่างสถานศึกษากับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลเชิงลบต่อความสำเร็จในการรับโอนการจัดการศึกษา สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าปัจจัยเหตุดังกล่าวได้รับการปรับปรุงพัฒนาขึ้นมามากและมีความชัดเจนในระดับสูงแต่ความสำเร็จในการรับโอนการจัดการศึกษายังคงอยู่ในระดับต่ำ ในความเป็นจริงปัจจัยเหตุดังกล่าวอาจไม่ได้มีอิทธิพลเชิงลบต่อความสำเร็จในการรับโอนการจัดการศึกษา แต่เนื่องจากปัจจัยเหตุทั้ง 3 ปัจจัยมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น ในขณะที่ความสำเร็จในการรับโอนการจัดการศึกษาอยู่คงที่ไม่เปลี่ยนแปลงจึงเป็นเหตุทำให้ค่าสถิติไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

แนวทางในการแก้ไขปัญหการนำนโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปฏิบัติ

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลและนายกเทศมนตรี เป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการนำนโยบายการศึกษาไปปฏิบัติ ดังนั้น หน่วยงานของรัฐที่กำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงควรมีการสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการนำนโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปฏิบัติ รวมทั้งมีการนิเทศติดตามผลการนำนโยบายการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานไปปฏิบัติ

บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบด้านการศึกษ ควรได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้ได้รับการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกเพื่อให้มีความสามารถในการบริหารจัดการด้านการศึกษา และเพื่อให้เป็นที่ยอมรับของครูและผู้บริหารสถานศึกษา

ปัญหาสำคัญอีกเรื่องหนึ่งในการนำนโยบายการศึกษาไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคือเรื่องงบประมาณ ปัจจุบันงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบริหารงานตามพันธกิจที่มีอยู่ การนำนโยบายการจัดการศึกษาไปปฏิบัติ เช่น การรับโอนสถานศึกษา จึงเป็นภาระต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านงบประมาณ ดังนั้น หน่วยงานของรัฐที่กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำนโยบายการศึกษาไปปฏิบัติ ควรมีการชี้แจงให้ผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เข้าใจอย่างชัดเจนเกี่ยวกับแหล่งที่มาของงบประมาณที่จะนำมาใช้ในการจัดการศึกษา

ควรส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการในการนำนโยบายการศึกษา ขึ้นพื้นฐานไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ภาพลักษณ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับความไม่โปร่งใสและการแสวงหาผลประโยชน์ของผู้บริหารในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอุปสรรคประการหนึ่งที่ทำให้ครูและผู้บริหารสถานศึกษาขาดความเชื่อมั่นในจริยธรรมการบริหารงานของผู้บริหารในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงไม่สมควรใจที่จะโอนไปสังกัดอยู่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้มีการบริหารงานด้วยความโปร่งใสโดยการนำหลักการบริหารจัดการที่ดีไปปฏิบัติในองค์กร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าประสิทธิผลของนโยบายการศึกษามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิควรกำหนดมาตรการที่เป็นรูปธรรมเพื่อยกระดับประสิทธิผลของนโยบายการศึกษาให้สูงขึ้น

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าความสำเร็จในการรับโอนการจัดการศึกษามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ ปานกลาง ดังนั้น ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิควรกำหนดมาตรการที่เป็นรูปธรรมเพื่อยกระดับความสำเร็จในการรับโอนการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิให้สูงขึ้น

เนื่องจากผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการศึกษาขึ้นพื้นฐานไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ งบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ ระบบการบริหารความร่วมมือ ทศนคติของครูและผู้บริหารสถานศึกษา การพัฒนามูลฐาน วัตถุประสงค์ มาตรฐานของนโยบาย และความสอดคล้องของการปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิควรสนับสนุนและช่วยเหลือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดชัยภูมิเพื่อพัฒนาปัจจัยเหตุ

เนื่องจากมาตรฐานของนโยบาย ความสอดคล้องของการปฏิบัติ ระบบการบริหาร ทศนคติของครูและผู้บริหารสถานศึกษา และการพัฒนามูลฐาน เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลเชิงบวกต่อประสิทธิผลของนโยบายการศึกษา ดังนั้น ผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถยกระดับประสิทธิผลของนโยบายการศึกษาขึ้นพื้นฐานได้โดยใช้มาตรฐานของนโยบาย ความสอดคล้องของการปฏิบัติ ระบบการบริหาร

ทัศนคติของครูและผู้บริหารสถานศึกษา และการพัฒนาบุคลากร เป็นเครื่องมือ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรขยายขอบเขตพื้นที่และประชากรให้ครอบคลุมพื้นที่ภาคตะวันออก เชียงเหนือและทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งโดยใช้แบบสอบถามเพียง 1 ฉบับ โดยอาจกำหนดให้ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล/ปลัดเทศบาลตำบล เป็นผู้ให้ข้อมูล

เอกสารอ้างอิง

กล้า ทองขาว. (2534). การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนํานโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ: กรณีศึกษานโยบายรณรงค์เพื่อการรู้หนังสือแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ปริญญา ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพัฒนา, สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์.

กิตติ บุญนาค. (2536). การนํานโยบายภาษีมูลค่าเพิ่มไปปฏิบัติ: การศึกษาวิเคราะห์เชิงปรากฏการณ์ในธุรกิจโรงแรม. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาบริหารการพัฒนา, บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ทองใบ สุดชาติ. (2536). การนํานโยบายของวิทยาลัยครูไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาสหวิทยาลัยอีสานใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญา พัฒนบริหารศาสตรดุษฎีบัณฑิต, คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์.

พรชัย ชูชัยวุฒิพงศ์. (2549). การนํานโยบายการศึกษาด้านอาชีพไปปฏิบัติ กรณีศึกษาโรงเรียนฝึกอาชีพกรุงเทพมหานคร (บางรัก). รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

มนต์ชัย สงฆ์ประชา. (2547). การนํานโยบายจัดเก็บขยะกรุงเทพมหานครไปปฏิบัติ: ศึกษาเฉพาะกรณีเขตหนองจอก เขตลาดกระบัง เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร. ปรัชญา ดุษฎีบัณฑิต, รัฐประศาสนศาสตรมหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วรเดช จันทรศร. (2543). การนํานโยบายไปปฏิบัติ. เอกสารการสอนชุดวิชา นโยบายสาธารณะและการวางแผน หน่วยที่ 1-7. (พิมพ์ครั้งที่ 17). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

วรเดช จันทรศร. (2551). ทฤษฎีการนํานโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.

สุนิตดา เทศนิยม. (2541). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนํานโยบายวางแผนครอบครัวไปปฏิบัติ. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการพัฒนา, บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

เสกสรรค์ นิสัยกล้า. (2550). การนํานโยบายไปปฏิบัติ: กรณีศึกษากรุงเทพมหานคร. ปรัชญา ดุษฎีบัณฑิต, รัฐประศาสนศาสตรมหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เสาวณีย์ มุราชัย. (2549). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนํานโยบายกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาไปปฏิบัติ. รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อาคม ใจแก้ว. (2533). การนำนโยบายไปปฏิบัติใน

**พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ : ศึกษาปัจจัย
ที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จ.** วิทยานิพนธ์
ปริญญาดุษฎีบัณฑิตรัฐประศาสนศาสตร์ สาขา
การบริหารการพัฒนา,คณะรัฐประศาสนศาสตร์
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

Attewell, Paul and Gerstein, Dean R. (1979).
Government Policy and Local Practice.
American Sociology Review. 44 : 311-
327.

Berman, P. (1978). The Study of Macro-and
Micro-Implementation Public Policy.
pp.157-184.

Berman, P. and Mclaughlin ,M.W. (1977).
Federal Programs Supporting
Educational Chang, Vol. VII: Factors
Affecting Implementation and
Continuation. Santa Monica, Calif.:The
Rand Corporation

Edwards III ,George C.(1980). Implementing
Public Policy. Washington: D.C. :
Congressional Quarterly Press. p. 293.

Larson, James S. (1980). Why Government
Program Fail: Improving Policy
Implementation. New York: Praeger.

Roberg, R.R. (1979). Police Management and
Organizational Behavior: A Contingency
Approach. New York: West Publishing
Company.

Scheirer,M.A. (1987). Program theory and
Implementation theory : Implementation
for Evaluators, Using Program Theory in
Evaluation. San Francisco : Jossey-Bass.

Van Horn, Carl E. and Donald S.Van Meter.
(1975).The Policy Implementation
Process: A Conceptual Framework.
Administration and Society. 6(4) : 200-
217.

Wescher, Loius F. (1982). "Methodological
Individualism in Politics. *Public
Administration Review.* XLII (May-June).

Williams, Walter. (1971). Social Policy Research
and Analysis: The Experience in The
Federal Social Agencies. New York:
American Elsevier Publishing Co.

Yamane, Taro. (1973). *Statistics : An Introductory
Analysis.* Third Edition, USA: Harper and
Row.